

[Socialministeren.]

Ifølge § 2 ydes den egentlige Hjælp til de arbejdsløse med et Beløb, der svarer til $\frac{3}{4}$ af den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, for saa vidt det drejer sig om Forsørgere, og for Ikke-Forsørgere med et Beløb, der svarer til $\frac{2}{3}$ af den egentlige Understøttelse, dog ikke under 1 Kr. pr. Dag. Hjælpen medfører ingen Art af Retsvirkning.

I § 3 findes de nærmere Regler for Fremgangsmaaden ved Udbetalingen af Hjælpen, Kontrollen o. s. v.

§ 4 omhandler Udgifterne. Denne Paragraf indeholder i Forhold til tidligere Bestemmelser i saa Henseende forskellige Ændringer, idet der efter dette Forslag skal ydes Bidrag saavel af Arbejdsgiverne som af Arbejdsløshedskassemedlemmer, for de sidstes Vedkommende i hvert Fald fra de arbejdende Medlemmer. For Resten af Udgifterne, der er beregnet paa dette Omraade til 7,2 Mill. Kr., faar Kommunerne Refusion fra Staten med $\frac{2}{3}$.

Der stilles desuden efter Forslagets § 6 2,1 Mill. Kr. til Raadighed for Socialministeren til Brug i Tiden fra 1. Maj til 30. September til Fordeling af Oksekød til de arbejdsløse, der modtager Hjælp i Henhold til § 1. De nærmere Regler om, hvilken Udstrækning denne Hjælp vil faa, findes i § 6.

§ 7 indeholder en særlig Regel om Forhøjelse af det ordinære Hjelpekassetilskud til et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for den Tid, Loven skal gælde. Men dertil er yderligere føjet en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne i samme Tidsrum udover den i § 6 omhandlede Fordeling af Oksekød, der altsaa gælder de Personer, som omhandles i Lovforslagets § 1, ogsaa kan uddele Oksekød til trængende, der ikke omfattes af § 6. Som Bidrag hertil stiller Statskassen et Beløb paa 1 Mill. Kr. til Raadighed.

Sammenlægger man samtlige disse Beløb, maa man antage, at den samlede Udgift, der altsaa vil komme til at paahvile Arbejdsgivere, Arbejdere, Kommuner og Staten, vil andrage 12—13 Mill. Kr.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag, som er nødvendigt paa Grund af den stadig meget store Arbejdsløshed, til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Stensballe: Under Hensyn til den meget langvarige og meget store Arbejdsløshed, der har hersket og hersker, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting. Saaledes som den højtærede Minister har redegjort for

Forslaget, er det ikke alene en Pengehjælp, det indeholder Hjemmel til at uddele, men ogsaa Naturalier i Form af Kød, og da den nugældende Lov efter de Erfaringer, der er indvundet, synes at have virket godt, kan jeg ogsaa af den Grund anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Ludvig Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Fritze Teisen: Jeg tror neppe, jeg bruger for kraftige Udtryk, naar jeg siger, at Behandlingen af dette Forslag er en Skandale for denne Rigsdag. ....

Formanden: Det ærede Medlem bruger netop for kraftige Udtryk.

Fritze Teisen: Jeg tror i og for sig ikke, man kan bruge for kraftige Udtryk om den Sag, men jeg skal altsaa afholde mig fra at komme med yderligere Bemærkninger i saa Henseende. Forslaget forelægges den 25. April, efter at det har været en Aftale mellem de 3 Regeringspartier allerede i Januar Maaned, at dette Forslag skulde fremsættes, og jeg gaar ud fra, at man paa det Tidspunkt har ment, at det skulde fremsættes saa tidligt, at der endnu var Mulighed for Forhandling om Spørgsmaalet og om Realiteten deri. Nu forelægger man det den 25. April i Folketinget og vedtager det den 30. April sammesteds. Den 30. April, en tidlig Søndag Morgen, Dagen, før Loven skal træde i Kraft, kommer Forslaget til Behandling i dette høje Ting. Jeg ved ikke, om man mener, at det vil være heldigt at følge denne Fremgangsmaade i Fremtiden. Vel ved jeg, at den snart er ved at vinde Hævd, men jeg vil dog paa det bestemteste tilraade, at man snarest muligt kommer bort fra at behandle Lovforslag af betydelig Karakter paa den Maade. Havde vi staaet i en Tvangssituation, hvor der skulde handles fra Dag til Dag, var Forholdet et andet, men man har siden Januar Maaned vidst, at Regeringspartierne har vedtaget, at denne Lov skulde forlænges. Og at Loven paa en eller anden Maade skulde forlænges, har vi for saa vidt alle været indforstaaet med. Der er ingen Medlemmer af Rigsdagen, lige saa lidt som der vel er noget dybt tænkende Menneske udenfor Rigsdagen, som ønsker, at de arbejdsløse skal stødes dybere ud i Ørkenen, end de allerede er. Vi ønsker at gøre, hvad vi kan, for at mildne de Vanskeligheder, de staar i, men vi ønsker ogsaa — i alt Fald fra vor Side — at faa Tid til at